

Kispest, 1894. augusztus 1. – Budapest, 1958. február 22.

Értelmiségi családban született, apja községi jegyző volt. Cukrászmesterséget tanult. Előbb szülőhelyén dolgozott, majd 1931-től a fővárosban működtetett cukrászüzemet. Megszerezte a cukrászmester szakképzettséget. 1931-ben a Budapest Székesfővárosi Cukrász- és Mézeskalácsos Ipartestület előjárósági tagja lett. 1945-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba, a novemberi 4-i nemzetgyűlési választásokon az SZDP országos listáján jelölték, de nem került be a törvényhozásba. 1947 tavaszától az Ipartestületek Országos Központja miniszteri biztosa volt. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a szociáldemokraták a Vas megyei listán indították, képviselővé választották. Nem támogatta a két munkáspárt egyesítését, ezért 1948. februárban kizárták az SZDP-ből és a mandátumáról is lemondatták, amit 1948. április 26-án jelentettek be a törvényhozásban. 1950. március 10-én letartóztatták. A Budapesti Megyei bíróság, majd a Legfelsőbb Bíróság 1953. október 8-án a Némedi Jakab és társai ügyben 6 évi börtönre ítélte. 1955. november 25-én szabadult. Halála után, 1962. július 23-án rehabilitálták..